

[Arne Melchior]

og det år, det nu drejer sig om. Et budget kan man ikke leve foruden, og det ved Socialdemokratiet udmærket, det ved Fremskridtspartiet også, og det ved SF også.

Det skuffer mig, at Socialdemokratiet ikke kan mande sig op til at stemme for dette budget, når der er promiller til forskel i slutresultatet på, hvordan finansloven vil se ud, som den kommer til at gøre det nu, eller hvis man havde stemt for alle Socialdemokratiets ændringsforslag. Det er ikke rimeligt, og jeg håber ikke, at det skal gå hen og blive en dum vane. Vi har set det nogle gange i de senere år. Se dog at betænke jer. Der er ikke noget vigtigt signal over for hverken regering eller befolkning i at stemme imod statens budget.

Jeg har også ros til regeringen og finansministeren med hilsen fra CD's gruppe. Vi synes, at finansministeren og dermed regeringen har vist hensyntagen, forståelse, fremkommelighed og pragmatisme. Det i familie med Socialdemokratiets tilbageholdenhed med hensyn til overbud giver et vist håb om, at den p.t. dårlige kemi mellem parterne dog kan forbedres i de kommende måneder, og CD vil gerne tilsige sin fortsatte formidlende medvirken hertil.

Til slut et par ord om dansk økonomis stade i øjeblikket.

Jeg kan ikke som hr. Kim Behnke håne det resultat, der er opnået med hensyn til betalingsbalancen. Vist har det da betydning. Sammenligningen med den fynske og den bornholmske betalingsbalance, målt i forhold til den danske, i forhold til den europæiske i det kommende åbne marked, er morsom, men absolut irrelevant og urealistisk. Det giver en fordel for dansk økonomi mulighed i de kommende par år. Det skyldes allermost en god konkurrenceevne, og LO og dets forbund har deres andel i, at den danske konkurrenceevne har medført en stigende eksport og for første gang i et kvart århundrede et plus på betalingsbalancekontoen.

Modsat tæller naturligvis et underskud på ca. 60 mia. kr. på to år, godt nok i vort indre regnskab, i statsregnskabet, og en fortsat for høj ledighed, men det er jo de kendte balanceproblemer i dansk økonomi, det kan vi leve med endt endnu.

Hvad værre er, hr. finansminister, er nok, at investeringerne er for små, at produktiviteten er for lav. Det er bestemt ikke alene regeringens fejl, måske slet ikke. At væksten i dansk økono-

mi er lavere end i en række med os sammenlignelige lande, er der mange solide økonomer der er enige om. Jeg kan sidst citere forskningschef, cand. polit. Niels Groes for at have skrevet det i Danair Magasinet.

O.k., det er igen en relativ målestok, vi anvender, men det er jo vigtigt for konkurrenceevnen, at vi står os relativt godt over for de lande, vi skal konkurrere med.

Vi har set, og det hører til det glædelige, en stigende realløn for danske lønmodtagere – og det er jo de fleste af os – i de sidste par år. Hvad vi nu har brug for, er beherskede overenskomstresultater ved de overenskomstforhandlinger, der nu forestår, og som jeg synes regering og Folketing, alt taget i betragtning, har gjort et rimelig godt forarbejde til, således at den for os økonomisk set så nødvendige konkurrenceevnefordel, som er opnået i de senere år, kan bevares og videreføres.

Jeg hørte i radioen i morges, at pr. i dag indtræder der visse indskrænkninger i retten til at avertere for drikkevarer indeholdende alkohol. Jeg synes ikke, det er noget stort fremskridt i det danske samfundsliv med disse nye restriktioner. Jeg synes, at i frihed gør vi det nu nok væsentlig bedre.

Men skulle det alligevel kunne medvirke til, at den politiske debat i resten af denne samling vinder i ædruelighed, så vil noget da være vundet.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Arne Melchior's foredrag om forskelle og ligheder mellem skattetryk i Danmark og Tyrkiet og en lang række andre lande er selvfølgelig vældig interessant, men jeg må gøre hr. Arne Melchior opmærksom på, at i de opgørelser og de sammenligninger, der foretages af OECD, og som jeg ikke vil betvivle kvaliteten af, har man taget højde for de forskellige parametre, hr. Arne Melchior gjorde opmærksom på. Der er man opmærksom på de ting.

Den måde, man udregner skattetrykket på, er ikke for det enkelte individ. Næh, det er for samfundet under ét. Man trækker målebåndet frem og måler, hvor stor en del af den samlede samfundsøkonomi der er indtægter til den offentlige sektor, og hvor meget folk får lov til selv at disponere over.